

ζερέλ. Ὑστερόγραφον εἰς τὸ παρελθόν!

Ἐκ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, μικρὸν κατὰ μικρὸν, ἐσυνείθισεν, ὡς ἄλλοτε, νὰ δειπνῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἐβρέ, καὶ νὰ καπνίζῃ τὴν πίπαν του εἰς τὸ *Kaferien* τῆς *Pó-lews*. Εὗρισκε πάντοτε τὴν τράπεζάν του, τὴν *Trápezan τῶν Λοχαγῶν*. Τὸν ἐχαί-
 ρέτων, τὸν περιεποιούντο. Ἐλάλει ὀλίγον καὶ ἠὺχαριστεῖτο νὰ περιπατῇ μόνος εἰς τὴν δεινδροστοιχίαν τῆς *Μαιζονέτ*, μετα-
 βαίνων μέχρι Βαλμέ, ὅπως ἄλλοτε μετὰ τοῦ φίλου του. Ἐνῶ ἐβάδιζε τὸν ἤκουον ἐνίοτε νὰ ἀποτεινῇται ὡς εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ὃν φανταστικὸν πρὸς ὃ ἔλεγεν.

— Τί θέλεις; ἔπραξα ὅτι ἠδυνήθην. Δὲν πρέπει νὰ μὲ μέμφεσαι.

Πολλάκις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐζήτηε, κατὰ τὸ φαγητόν, ὀλίγην μαλάχαν.

— Ἐν δάκρυον, ἔλεγε.

Καὶ ἔπινε τοῦτο ἡρέμα πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ νεκροῦ φίλου. Κατόπιν ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἶκόν του, ἤνοιγε τὰ παλαιὰ χαρτιά του Μαλαπέρ, τὰ ἀνεγίνωσκεν, ἐκίνει τὴν κεφαλὴν, ἢ παρετῆρει πάλιν τὰς ἐπωμίδας τοῦ λοχαγοῦ, τὸ παράση-
 μον, καὶ τὸν μανδύαν, ὃν ἔφερον εἰς Βα-
 τερλώ, καὶ ζητῶν ἐπὶ τοῦ ἐφαρμένου ὑ-
 φάσματος τὰ ἴχνη τῆς σφαίρας, ἥτις εἶχε πληγώσῃ τὸν φίλον του,

— Ἰδού, ἔλεγε. Ναί! Εἰς τὸ μέσον τοῦ στήθους. Καὶ ἄφ' οὗ ὑπέφερε πάντα ταῦτα νὰ ἀποθάνῃ ἐκ πυρετοῦ ταξει-
 δεύων. Ὅποια παρωδία ἡ ζωὴ!

Οὕτως ἐγήρασκε, καταπίπτων, καὶ ἡ-
 μέρῃ τῇ ἡμέρῃ μελαγχολικώτερος καθι-
 στάμενος. Τὰ ἔτη ἔρρεον. Τὰ κοράσια, ἅτινα εἶχεν ἰδεῖ ἄλλοτε παίζοντα, κατέστησαν μητέρες οἰκογενειῶν, σχεδὸν μάμμαι, καὶ ἡδὴ ἔπαιζον μὲ τὰ τέκνα των. Τὰ παιδιά, εἰς ἃ γελῶν ἐδίδασκε τὰ γυμνάσια, ἦ-
 σαν ἀξιωματικοί, ἔμποροι, ἔπαρχοι. Ἡ γρατῖα, ἥτις ἐνοικίαζε τὴν οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Ἰακώβου, εἶχεν ἀποθάνει. Τὸ πᾶν ἡλλαξε καὶ μετεβάλλετο. Ἄλλοι ἤρχοντο, ἕτεροι ἀπῆρχοντο, καὶ ὁ γέρον Φουζερέλ πλήρης ρυτίδων καὶ καταβεβλημένος, συ-
 ρόμενος ἐπὶ τῆς βακτηρίας του, μετέ-
 βαινε πάντοτε εἰς τὴν *Trápezan τῶν Λο-
 χαγῶν*, παρατηρῶν τοὺς παίζοντας τοὺς κύβους καὶ τοὺς σφαίριζοντας.

Ἦτο ὑπερογδοηκοντούτης, ἢ θὲ θλίψις εἶχε καταστήσει αὐτὸν παλίμπαيدا.

Τὸν ἤκουον νὰ ψιθυρίζῃ καθ' ἑαυτόν.

— Ὅχι, δὲν πρέπει νὰ μὲ μέμφεσαι . . . καὶ σὺ ἂν ἦσο τὸ αὐτὸ θὰ συνέ-
 βαινε! Εἰς τὴν Ποτοδάμην ὅπως καὶ εἰς τὸ Βατερλώ, ἦσαν πολλοί!

Ἄλλοτε, τὰς ὥραϊας ἡμέρας ἐκάθητο ἐπὶ θρονίου εἰς τὸν ἥλιον, ὡς ἐν ἐκστάσει ἀφῶν, οἱ κεκμηκότες ὀφθαλμοὶ του πα-
 ρετῆρου χωρὶς νὰ βλέπωσιν, ἢ δὲ χεὶρ του μηχανικῶς ἐχάραττε σχεδίον τι μά-
 χης. Τὰ παιδιά ἐβάδιζον πρὸ αὐτοῦ ἡσύ-
 χως, ἔθετον τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν ῥοδί-
 νων αὐτῶν χειλέων καὶ τὰ μεγαλείτερα ἔλεγαν εἰς τὰ μικρότερα.

— Σιωπὴ! ὁ λοχαγὸς Φουζερέλ κοι-
 μᾶται.

Πολλάκις ὁ γέρον ἐζήρχετο τῆς νάρ-

κης ταύτης. Τοῦτο συνέβαινε κατὰ τὰς καλὰς αὐτοῦ ἡμέρας καὶ ὁπότεν συγκα-
 τετίθετο νὰ ὁμιλήσῃ. Τότε τὸ πλήρες
 ρυτίδων, ἄλλ' ἀρρενωπὸν εἰσέτι πρόσω-
 πόν του, ἐνεψυχούτο, ἢ δὲ βραεῖα καὶ ἰ-
 σχυρὰ φωνή του ἐδίδεν εἰς τοὺς νέους τὸ
 σύνθημα τῶν παλαιῶν.

— Μάθετε νὰ εἰσθε ἀφοσιωμένοι! ἐστὲ
 μεγαλόψυχοι καὶ οὐχὶ μωροί. Ἐστὲ ἀ-
 ληθεῖς πατριῶται καὶ οὐχὶ προσποιητοί.
 Ἀγαπᾶτε τὸ ὠραῖον, ὑπηρετεῖτε τὸ κα-
 λόν. Ἐχετε πίστιν, σημαίαν, καὶ φονευ-
 θήτε δι' αὐτήν. Προτιμότερος ὁ θάνατος
 ἢ ζωὴ ἄνευ αὐτῆς.

Κατόπιν ἔπιπτε πάλιν εἰς τὸ ὄνει-
 ρόν του.

Ἐν ἐσπέρας τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1870
 — πρὸ δέκα ἐτῶν — δέκα αἰώνων — ὁ λο-
 χαγὸς Φουζερέλ μηχανικῶς μετέβη εἰς
 τὸν σταθμὸν τῆς Βερνὼν ὅπου φθάνωσιν
 ἐκ Παρισίων τὰ νέα τῆς ἡμέρας. Ὁ γέρον
 δὲν ἐφρόντιζε περὶ τῶν εἰδήσεων, ἀλλὰ
 μετέβη χάριν περιπάτου.

Εἶχεν ὑπάγει ἐκεῖ ἐρειδόμενος ἐπὶ τῆς
 βακτηρίας του, σύρων τοὺς πόδας, βήχων
 καὶ ἀπνηυδικῶς. Ἐχαίρων αὐτὸν καθ' ὁ-
 δόν, ἐκεῖνος δὲ μετὰ κόπου ἀντεχειρέτα.

Ἀφικόμενος εἰς τὸν σταθμὸν εἶδε πλη-
 θος συνηθροισμένον καὶ ἤκουσε θόρυβον
 ἀσυνήθην· παρετῆρσεν ὅτι τὰ βλέμματα
 πάντα ἤστραπτον καὶ αἱ χεῖρες πυρετω-
 δῶς ἐκινούντο.

Ἠρώτησε τί συνέβαινε.

— Τί συμβαίνει, λοχαγέ; . . . ἔχο-
 μεν πόλεμον!

— Πόλεμον; εἶπεν ὁ γέρον τείνων
 τὸ οὖς.

— Πόλεμον κατὰ τῆς Πρωσίας . . .
 ἐκνήρυσθη ὁ πόλεμος!

Ὁ Φουζερέλ ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν κιγκλί-
 δων τῆς ὁδοῦ ὅπως μὴ πέσῃ. Εἶτα, λευ-
 κὸς ὡς σινδόν, ἠνωρθώθη καὶ ὑψώσας
 εἰς τὸν ἀέρα τὴν ῥάβδον του, ἥς δὲν εἶ-
 χεν ἀνάγκην πλέον, ἐφώνησεν ἰσχυρῶς,
 — Ζήτω ἡ Γαλλία!

Τότε ὁ ἀσθενὴς καὶ κεκυρωμένος ἐκεῖ-
 νος γέρον ἐπνεύρε τὴν ἐνέργειαν καὶ
 σχεδὸν ταχέως ἐβάδιζε πρὸς τὴν πόλιν
 συστρέφων τὴν ῥάβδον τοῦ γήρατός του
 ἐντὸς τῶν ἐρρυτιδωμένων αὐτοῦ χειρῶν.

Ἐλάλει δι' ἡχηρὰς φωνῆς καὶ μεγαλο-
 φώνως.

— Μαλαπέρ! τὴν φορὰν ταύτην θὰ λά-
 βωμεν ὀπίσω τὴν σημαίαν!

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἐβρέ ὁ ἀρχαῖος
 στρατιώτης ἠκτινοβόλει.

Διέταξε νὰ φέρωσι μαλάχαν διὰ πάν-
 τας τοὺς παρκαθημένους, καὶ ἔπιον ὑ-
 πὲρ τῆς στρατιᾶς, ἥτις ἀνεχώρει, ὑπὲρ
 τῶν μελλουσῶν νικῶν.

— Ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν νέων! ἐπα-
 νελάμβανεν ὁ Φουζερέλ, τοῦ ὁποίου ἡ
 φωνὴ ἦχει ὡς σάλπιγξ.

Εἶτα, μετὰ τὴν εἰς τὸ καφενεῖον ἐ-
 σπερίδα, ἔθεσε τὸν πῖλον ἐπὶ τῆς κεφα-
 λῆς του καὶ ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἶκόν του,

ἐπαναλαμβάνων μεγαλοφώνως εἰς τὰς ἐ-
 ρήμους ὁδοὺς.

— Θὰ μᾶς φέρωσι τὴν σημαίαν, Μα-
 λαπέρ, ἀκούεις; τὴν σημαίαν!

Καὶ ὁ γέρον στρατιώτης μὲ τὸ ὄνειρον
 αὐτὸ ἐκοιμήθη.

Τὴν ἐπαύριον, μετὰ βαθείας συγκινή-
 σεως ἡ πόλις τῆς Βερνὼν ἔμαθεν ὅτι ὁ
 λοχαγὸς Φουζερέλ εὐρέθη νεκρὸς τὴν
 πρωίαν, προσβληθεὶς ὑπὸ ἀποπληξίας.

Ὁ γέρον ἀπέθανεν εὐτυχῆς καὶ μὲ τὸ
 μειδίωμα εἰς τὰ χεῖλη.

Ἐκτοτε οὐδεὶς κάθηται εἰς τὴν
Trápezan τῶν Λοχαγῶν.

I. A. Z.

ΤΕΛΟΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ὀλίγισταὶ ὁλόκληροι σειραὶ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἐκδι-
 δομένου *Παιητικοῦ Ἀρθῶτος* ὑπολείπονται παρὰ
 τῇ διευθύνσει. Ἐκάστην τούτων, ἀπαρτιζομένην ἐκ
 55 περίπου τυπογραφικῶν φύλλων ἦτοι σελ. 846 εἰς
 ὄγδον μέγα δύναται τις νὰ ἀποκτήσῃ, ἐν μὲν τῷ ἐ-
 σωτερικῷ ἀντὶ θρ. 8 μόνον, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ.
 χρ. 10. Ὑπάρχουσι πρὸς τοὺς διαθέσιμοι σειραὶ
 τοῦ Β' τόμου ἐκ τυπογρ. φυλ. 27, ὡς ἔγγιστα, ἀντὶ
 τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀνωθι τιμῆς.

Μεθ' ὅσα ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ τῆς ἐθνι-
 κῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς ἅπας ὁ ἡμέτερος τύπος ἔγραψε,
 κρίνομεν περιττὴν πᾶσαν παρ' ἡμῶν σύστασιν. Οὐχ
 ἦττον ὑπομιμνήσκομεν παντὶ φιλομουσῷ ὅτι ἀντὶ ἐλα-
 χίστου τιμήματος ἀποκτᾷ τις βιβλίον περιέχον τὴν
 πλουσιωτέραν ἐν Ἑλλάδι ποιητικὴν ἀνθολογίαν, τὰς
 βιογραφίας πλείστων τῶν ἡμετέρων ποιητῶν, σπου-
 δαίας μελέτας περὶ ποιήσεως καὶ μεταφράσιν τοῦ ἀ-
 παραμίλλου μυθιστορήματος τοῦ ἀθανάτου Φωσκόλου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ
 ΙΑΚΩΒΟΥ ΟΡΤΙΣ

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΔΙΣΚΕΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΦΙΛΟΦΡΟΝΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΦΙΛΟΚΑΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ
 ΚΑΙ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΥΠΑΙΔΕΥΤΩΝ ΔΕΣΠΟΙΝΩΝ ΚΑΙ
 ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ

ΥΠΟ

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ Κ. ΑΣΩΠΙΟΥ

Ἔτος δευτέρον καὶ εἰκοστὸν

Ἐκδοθήσεται περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς
 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ Ε. Κ. ΑΣΩΠΙΟΥ :

1 Ἐπινομίς: Εἰς τὰ λουτρά Μίθανα - Μίθανα 2
 "Ο,τι πάντες ἀγαπῶμεν. 3. Ἐρχου καὶ ἴδε. 4 Ἡ
 ἐκκλησία τῶν φιλοσόφων ἐν Γαλλίᾳ, κατὰ τὴν ΙΗ'
 ἑκατονταετηρίδα. 5 Τὸ πνεῦμα ἐν ταῖς αὐλαῖς. 6
 Χρονικὰ τῶν ζώων. 7 Τὸ δασικὸν πῦρ, καὶ τοῦτο ἐλ-
 ληνικόν. 8 Ἡ γυνὴ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τοὺς
 πρώτους τοῦ χριστιανισμοῦ αἰῶνας. 9 Ἐπιφανεῖς τοῦ
 Βυζαντίου δέσποινες. 10 Συζυγικαὶ ἀρεταὶ ἐκ τῆς
 Ἰταλικῆς ἱστορίας. 11 Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας. 12
 Γενναῖοι ἐν λόγοις, γλίσχροι ἐν ἔργοις.
 Συνδρομηταί, προπληρόντες τὴν συνδρομὴν των,
 ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ γραφεῖν ἡμῶν.